

SENATUL ROMÂNIEI
DEPARTAMENTUL LEGISLATIV

Dirrecția Informare și Documentare

Organisme și structuri anticorupție în țări ale Unirii Europene

Februarie 2006

CUPRINS

Considerații generale: Cadrul internațional de luptă împotriva corupției	3
Franța	6
Grecia	9
Marea Britanie	10
Italia	10
Țările de Jos	11
Slovacia	11
Letonia	14
Estonia	28
Lituania	29

Considerații generale: cadrul internațional de luptă împotriva corupției

Corupția poate fi considerată ca un fenomen al societății și, în acest sens, putem vorbi de corupția sistemului juridic, a economiei, a serviciilor publice și a lumii politice. Deopotrivă, corupția poate avea ca efect pervertirea periculoasă a motivațiilor, zdruncinarea supunerii voluntare la reguli, descurajarea instituțiilor și ineficiența sistemului democratic. Aceste repercusiuni sunt de asemenea, economice, politice și sociale (subminarea credibilității instituțiilor).

De-a lungul timpului nu a putut fi dată o definiție asupra acestui fenomen unanim agreată de toate țările care luptă împotriva corupției la nivel național, dar și la nivel internațional.

În proiectul Convenției Națiunilor Unite, în articolul 1, este prevăzută următoarea definiție: "Fiecare stat semnatar se obligă să sancționeze următoarele acte cu pedepse proprii sistemului național:

a) Fapta săvârșită de orice persoană fizică, în nume propriu ori în numele altei persoane, de a oferi, promite ori a da bani, cadouri ori alte avantaje unui funcționar public ori în beneficiul acestuia, cu titlu de remunerație, în scopul de a îndeplini sau de a nu îndeplini un act privitor la îndatoririle sale de serviciu, cu ocazia încheierii unei tranzacții comerciale internaționale;

b) Fapta unui funcționar public care, direct sau indirect, pretinde ori primește bani, cadouri ori alte avantaje, cu titlu de remunerație pentru a îndeplini sau a nu îndeplini un act privitor la îndatoririle sale de serviciu cu ocazia încheierii unei tranzacții comerciale internaționale".

În Recomandarea din 27 mai 1994 privind corupția în cadrul tranzacțiilor comerciale internaționale, Consiliul OECD a adoptat următoarea definiție: "Corupția poate consta în fapta de a oferi ori de a acorda, direct sau indirect, un avantaj nedatorat, în bani sau în obiecte, unui funcționar public străin ori în folosul acestuia, pentru a-și încălca atribuțiile de serviciu, în scopul de a obține ori de a conserva o piață".

Aceeași Recomandare pretinde că: "În anumite țări noțiunea de corupție cuprinde și acordarea de avantaje în favoarea membrilor legislativului, a unui candidat la acest for ori a unui funcționar oficial și reprezentant al partidelor politice".

O altă definiție a fost dată de "Grupul Multidisciplinar privind corupția" (GMC) al Consiliului Europei: "Fenomenul de corupție constă în primirea de comisioane și alte avantaje de către persoane investite cu funcții publice sau private, pentru a nu-și îndeplini atribuțiile ce le revin din calitatea lor de funcționar public, cu scopul de a obține avantaje necuvenite indiferent de natura lor, pentru ei sau pentru alții".

Organizația Națiunilor Unite duce o luptă susținută împotriva corupției adoptând o serie de documente internaționale:

- Codul de conduită pentru funcționari publici, (Rezoluția nr.51/59 din 12.12.1996);
- Declarația Organizației Națiunilor Unite împotriva Corupției și Mitei în Tranzacțiile Comerciale Internaționale (Rezoluția nr.51/191 din 21.02.1997);
- Acțiunea împotriva Corupției și Mitei în Tranzacții Comerciale Internaționale (Rezoluția nr.53/176 din 25.01.1999);
- Rezoluția cu privire la Prevenirea și Combaterea practicilor coruptive și transferului ilegal de fonduri, (Rezoluția nr.55/188 din 20.12.2000).

În cadrul **Uniunii Europene** au fost adoptate următoarele instrumente internaționale de luptă împotriva corupției:

- Pactul de pre-aderare privind criminalitatea organizată cu țările candidate din Europa Centrală și de Est și Cipru;
- Convenția privind lupta împotriva corupției în care sunt implicați funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene;

- Protocolul încheiat în temeiul articolului K.3 din Tratatul Uniunii Europene, adițional la Convenția cu privire la protejarea Intereselor financiare ale Comunităților Europene;
- Acțiunea comună din 22 decembrie 1998, adoptată de consiliu în temeiul articolului K.3 din Tratatul Uniunii Europene, privind corupția în sectorul privat, (98/742/JAI).

Activitatea **Consiliului Europei** de luptă împotriva corupției are la bază Programul de Acțiune adoptat de către Consiliul de Miniștri în noiembrie 1996.

După a doua întâlnire a șefilor de state și de guvern din octombrie 1997, Programul Consiliului Europei de acțiune împotriva corupției a primit un impuls politic și a devenit o prioritate a Organizației și a celor 43 de state membre.

Țările pot adopta unul ori mai multe instrumente, ori pot alege aplicarea unor dispozitive neprevăzute în Convenție, dar în toate cazurile acestea sunt completate de măsuri de control adecvate. Pentru a ajuta țările să se adapteze la noile reglementări există un sistem de norme care permite aderarea la Convenția penală de luptă împotriva corupției, acceptând numai anumite obligații inserate în ea.

FRANȚA

LEGEA DIN 29 IANUARIE 1993 REFERITOARE LA PREVENIREA CORUPȚIEI ȘI LA TRANSPARENȚA ECONOMICĂ ȘI A PROCEDURILOR PUBLICE

LEGEA NR 93 –122 DIN 29 IANUARIE 1993

Art. 1

Serviciul central de prevenire a corupției, subordonat ministrului justiției, este însărcinat cu centralizarea informațiilor necesare pentru detectarea și prevenirea faptelor de corupție active sau pasive, de trafic de influență comis de persoane exercitând o funcție publică sau de către particulari, detectarea delapidării sau lezării libertății și egalității candidaților pentru ocuparea unor funcții publice.

Serviciul acționează la solicitările venite din partea autorităților judiciare sesizate asupra faptelor mai sus menționate.

La solicitarea autorităților administrative, avizează măsurile care pot fi luate pentru prevenirea unor astfel de fapte. Aceste avize nu sunt comunicate decât autorităților care le solicită. Aceste autorități nu le pot divulga.

Conduc de către un magistrat judiciar, serviciul este compus din magistrați și agenți publici.

(Dispoziții declarate neconforme cu Constituția prin decizia Consiliului constituțional nr. 92- 316 DC din 20 ianuarie 1993).

Membrii acestui serviciu și persoanele calificate la care se face referire se supun regulilor secretului profesional.

Art.2

Procurorul Republicii este sesizat imediat ce informațiile centralizate de către serviciu pun în evidență faptele care pot constitui infracțiuni.

Art. 3

Imediat ce procedura judiciară de anchetă sau de informare asupra faptelor menționate la art.1 este deschisă, serviciul este desesizat.

Art.4

La solicitarea parchetelor și a judecătorilor de instrucție sesizați asupra faptelor menționate la art. 1, Serviciul comunică informațiile ce le sunt necesare. Aceste elemente sunt supuse discuției părților și sunt luate în considerare doar ca simple informații.

Art. 5

(Dispozițiile declarate neconforme cu Constituția prin decizia Consiliului constituțional nr. 92- 316 DC din 20 ianuarie 1993.)

Inovații legislative în Franța

Două legi esențiale au vizat în ultimii ani consolidarea instrumentelor de luptă contra neregulilor și corupției în funcțiile publice. Acestea sunt:

- legea din 3 ianuarie 1991 referitoare la transparența și la uniformizarea procedurilor
- legea din 29 ianuarie 1993 referitoare la prevenirea corupției și la transparența vieții economice și a procedurilor publice

Aceste legi au adus inovații substanțiale în domeniu.

1. Delictul de „favoritism”

Legea din 1991 a introdus în Codul Penal un nou delict, „obținerea avantajului necuvenit”, numit în mod obișnuit „favoritism”. Aplicându-se unei persoane aparținând unei autorități publice, favoritismul constă în:

- procurarea de avantaje prin exercitarea atribuțiilor unei funcții publice sau ale unui serviciu public
- procurarea de avantaje printr-un act contrar legilor în vigoare

2. Misiunea interministerială de anchetă asupra funcțiilor publice

Creată prin legea din 1991, Misiunea a fost însărcinată să verifice corectitudinea și imparțialitatea procedurilor urmate în obținerea funcțiilor publice. Activitatea ei precede anchetele destinate să descopere faptele contrare legii (legislație referitoare la funcțiile publice, cod penal, dreptul concurenței). Misiunea dispune de următoarele atribuții:

- anchete administrative: dreptul de acces în toate instituțiile și la toate documentele acestora
- anchete judiciare: percheziționarea și confiscarea documentelor

Legea din 1993 completează dispozitivul de încadrare în funcțiile publice susținând principiile de publicitate și de concurs prevăzute în Codul funcțiilor publice. Dar inovația esențială constă în convențiile de delegare a serviciului public. Până acum, aceste convenții se caracterizau prin libertatea deplină de care beneficia colectivitatea publică în cauză (Stat, instituție publică, colectivitate locală).

a) procedura de transferare a contractelor

Colectivitatea publică va face un minim de publicitate atunci când procedează la delegarea serviciului public (decretul de aplicare a legii prevede o inserție într-o publicație de anunțuri legale și într-o publicație specializată). Candidaților care se prezintă în urma anunțului și care, după examenul de aptitudini (garanții profesionale și financiare, capacitate de a asigura gestiunea serviciului public) sunt admiși pentru a-și prezenta ofertele, li se trimite un document definind prestațiile solicitate.

Dacă autoritatea publică în cauză este o colectivitate locală, ea trebuie printre altele :

- să supună la vot principiul delegării
- să încredințeze deschiderea ofertelor unei comisii constituite în interiorul său de către această adunare urmând o metodă care asigură reprezentarea minorității politice
- să supună votul final al contractanților votului adunării

Nu se poate recurge la o negociere directă cu o instituție.

b) durata contractelor

Convențiile de delegare a serviciului public trebuie să fie limitate ca durată. Ele nu pot fi prelungite decât în următoarele cazuri :

- pentru motive de interes general și numai pentru un an
- când autoritatea a impus contractantului lucrările necesare unei bune executări a serviciului ce nu a fost prevăzut în contractul inițial.

GRECIA

În GRECIA nu există un plan de acțiune sau strategie globală anticorupție pentru sectorul public într-un document unic.

Lupta contra corupției în administrația publică este prioritatea Guvernului. Planul de acțiune generală anticorupție stabilit de către Ministerul Administrației Publice cuprinde următoarele etape :

- informația politică este accesibilă cetățenilor prin siturile Internet ale serviciilor publice și ale Centrelor de servicii pentru cetățeni
- mai mult de 856 de proceduri administrative pot fi utilizate în timp real (on line), întrerupând astfel legăturile dintre cetățeni și agenți publici în sectoarele vulnerabile și reducând posibilitățile corupției
- toate procedurile administrative sunt simplificate și competențele reduse semnificativ
- abuzul de funcție devine delict

- coordonarea procedurilor de control din sectorul public în sens larg este conferită Inspectorului General al Administrației Publice
- *Grupul de lucru pentru consolidarea principiului transparenței și al luptei împotriva corupției a fost creat și este prezidat de către Secretarul Ministerului Justiției, fiind compus din reprezentanții mai multor organisme însărcinate cu lupta împotriva corupției.*

MAREA BRITANIE

În *MAREA BRITANIE*, crearea prin legea referitoare la justiția penală în 1987 a *Oficiului pentru anchetarea infracțiunilor grave*, reprezintă o inovație în sistemul de combatere a criminalității din Regatul Unit. Competența sa se limitează la cauzele ieșite din comun datorită gravității și complexității lor. În limitele competenței sale, Oficiul se autosesizează în cauze și cumulează funcțiile de anchetă și urmărire, cu toate că în mod obișnuit acestea sunt separate. În desfășurarea activităților sale, Oficiul beneficiază de atribuții speciale, pe care nu le dețin instanțele obișnuite :

- poate solicita oricărei persoane care dispune de o informație pertinentă să răspundă la întrebări sau să furnizeze anumite documente: refuzul constituie o infracțiune penală;
- poate decide deferirea către Crown Court (curtea criminală superioară) a unei cauze examinate de Magistrates' Court (curtea inferioară);
- odată deferită Curții criminale superioare, aceasta poate începe procesul și pune în ordine anumite probleme (în special administrarea probelor) înainte ca speța să fie prezentată juriului.

Italia

Anchetele „Cu mâinile curate ”de la Milano

Această vastă operațiune judiciară începută în 1991 și care a durat peste 7 ani a cuprins numeroase anchete în diferite domenii, printre care și funcțiile publice. Principalele caracteristici ale operațiunii au fost :

- concentrarea mijloacelor de anchetă și urmărire („concentrat” de procurori și judecători de instrucție)

- punerea poliției la dispoziția directă a anchetatorilor
- colaborarea cu experți din afara justiției
- obținerea de mărturii importante, uneori datorită promisiunilor de reducere a pedepselor.

ȚĂRILE DE JOS

Țările de Jos sunt un stat unitar și descentralizat. Aceasta înseamnă că instituțiile publice se bucură de o autonomie considerabilă în raport cu politicile de prevenire a corupției. Fiecare organism public este direct responsabil de elaborarea, intrarea în vigoare și aplicarea propriei politici în materie de integritate. Administrația publică înglobează toți reprezentanții puterii executive legați prin „responsabilitate ministerială”, adică responsabilitatea instituțiilor publice față de corpurile legislative respective.

Nu există un mecanism complet anticorupție în Țările de Jos dar au fost realizate audituri de integritate. Conform actului „Politica de integritate în sânul poliției și administrației publice”, în cadrul politicii olandeze referitoare la integritate a fost pus la punct de către Direcția de audituri și control a Ministerului Finanțelor în cooperare cu Ministerul de Interne, un sistem de urmărire specific (Ghidul pentru controlul integrității). După 2003, auditurile de integritate interne sunt organizate în fiecare an în cadrul diferitelor ministere. Acestea sunt efectuate de către angajați ai serviciilor de audit din fiecare minister și domeniile examinate sunt următoarele: organizare, cultură, organizare administrativă, control intern, politică de personal și politică de securitate. Rezultatele auditurilor de integritate sunt transmise autorităților competente din cadrul ministerului (Secretarul General), însărcinate să ia măsurile necesare pentru rezolvarea problemelor.

SLOVACIA

Un document-cheie pe tema anti-corupției, aprobat de Guvernul slovac în iunie 2002, este Programul național de luptă împotriva corupției.

Principalele obiective prevăzute în Programul Național sunt:

- eliminarea posibilelor situații de corupție care pot surveni;
- eliminarea creșterii riscului ce rezultă din practicarea corupției;

- sensibilizarea publicului prin diverse programe ce au ca temă corupția;

Ca urmare a alegerilor din septembrie 2002, noul Guvern a adoptat un Decret Guvernamental (1359/2002 din 11 decembrie 2002) în care Coordonarea Centrală a luptei împotriva corupției și Comisia de control împotriva corupției au fost înlocuite de *Departamentul pentru lupta împotriva corupției*, aflat sub conducerea adjunctului primului ministru și al ministrului justiției.

Departamentul pentru lupta împotriva corupției din cadrul Biroului guvernamental a revizuit Programul Național privind lupta împotriva corupției.

Departamentul a adunat toate prioritățile legislative referitoare la corupție într-un singur document ce a fost adoptat de Guvern în anul 2003 (Decret Guvernamental nr. 350/2003). Acest material, alcătuit din 65 de pagini, conține sugestii concrete referitoare la lupta anti-corupție și a fost redactat de Departament în cooperare cu importante agenții de stat.

Documentul redactat a avut ca obiectiv soluțiile concrete ce se vor lua în domeniul corupției.

Departamentul a monitorizat permanent implementarea măsurilor anticorupție de către autorități. Departamentul este responsabil cu implementarea politicilor anticorupție la nivel de stat.

Departamentul pune accent pe:

- cooperarea cu sectoarele neguvernamentale;
- sensibilizarea populației ;
- cooperarea cu membrii activi ai societății.

Departamentul de luptă împotriva corupției a realizat sau/și a cooperat la pregătirea mai multor proiecte de lege și amendamente referitoare la corupție:

- amendamentul la Codul muncii referitor la protecția whistle blowers (persoane care, în relațiile de muncă, au tot timpul ceva de reclamat) împotriva discriminărilor în relațiile de muncă. Amendamentul a intrat în vigoare la 1 iulie 2003.

- proiect de lege referitor la măsurile împotriva persoanelor care au obținut o proprietate într-un mod ilegal;

- amendament la un proiect de lege care corectează și completează Codul de procedură penală și Codul penal, întărind competențele agenților

cu scopul de a realiza operațiuni sub acoperire și introducând responsabilitatea penală pentru autoritățile statului. Amendamentul a fost adoptat de Parlament la 21 octombrie 2003 și a intrat în vigoare în decembrie 2003.

- amendamente la Legea privind conflictele de interese: principalele obiective fiind minimizarea apariției conflictelor care există între interesele private și datoria publică. Legea a intrat în vigoare în octombrie 2004.

- amendamente la Legea autogovernării locale – referitoare la îmbunătățirea controlului în cadrul autogovernării locale și activitatea de lobby în procedura legislativă din cadrul autogovernării locale.

Departamentul este de asemenea implicat în implementarea proiectului de portal al administrației publice. Acest proiect de implementare a IT în administrația publică este un stimul pentru transformarea administrației publice într-un serviciu public ușor și accesibil.

LETONIA

Legea de Constituire a Biroului pentru Prevenirea și Combaterea Corupției

Capitolul I

Prevederi generale

Articolul 1. Înțelesul termenului de “corupție” și scopul prezentei legi

- (1) În cadrul acestei legi, prin “corupție” se înțelege mita sau orice altă acțiune întreprinsă de un funcționar guvernamental cu scopul obținerii unui beneficiu sau avantaj pentru sine sau altă persoană prin intermediul funcției sau autorității pe care o deține, precum și prin depășirea acesteia.
- (2) Scopul acestei legi îl reprezintă definirea statutului juridic și a obiectivelor Biroului pentru Prevenirea și Combaterea Corupției (numit în continuare „Biroul”) și monitorizarea modului în care organizațiile politice (partidele) și asociații acestora respectă reglementările privitoare la finanțarea partidelor.

Articolul 2. Statutul Biroului

- (1) Biroul este o instituție a Administrației de Stat, subordonată Cabinetului Miniștrilor, ce exercită funcțiile stabilite prin această lege în scopul prevenirii și combaterii corupției și al monitorizării modului în care organizațiile politice (partidele) și asociații acestora respectă reglementările privitoare la finanțarea partidelor.
- (2) Biroul dispune de un cont deschis la Trezoreria Națională și de un sigiliu propriu întru chipând stema Letoniei și denumirea completă a Biroului.
- (3) Biroul este un organism care efectuează investigații.

Capitolul II

Structura, funcționarii superiori și personalul Biroului

Articolul 3. Structura și Consiliul de Conducere al Biroului

- (1) Biroul este compus din administrația centrală și filialele din teritoriu. Filialele din teritoriu nu au statut de entitate juridică.
- (2) Șeful Biroului, adjuncții acestuia și Șefii de Departament din administrația centrală sunt membrii ai Consiliului de conducere. Îndatoririle Consiliului de conducere sunt următoarele:
 - 1) aprobarea planului de operațiuni în vederea îndeplinirii funcțiilor stabilite prin prezenta lege;
 - 2) aprobarea structurii și a Legii de Constituire a Administrației Centrale a Biroului;
 - 3) adoptarea deciziei de înființare a filialelor teritoriale și definirea structurii și a ariei de acțiune a acestora, aprobarea Legii de Constituire a Filialelor;
 - 4) analizarea proiectelor de acord între Birou și organizațiile similare din străinătate;
 - 5) luarea de decizii în orice problemă care este de competența Șefului Biroului, dacă acesta sau un alt membru al Consiliului o cere.
- (3) Convocarea unei ședințe se face de către Șeful Biroului sau de către un alt membru al Consiliului de conducere. Deciziile Consiliului sunt adoptate prin vot majoritar.

Articolul 4. Șeful Biroului

- (1) Biroul este condus de către Șeful Biroului. Acesta este numit pe o perioadă de cinci ani și poate fi demis de către Saeima la recomandarea Cabinetului Miniștrilor.
- (2) Pentru ocuparea postului de Șef al Biroului se va organiza un concurs la care poate participa orice persoană care:
 - 1) este cetățean al Letoniei;
 - 2) vorbește fluent limba letonă și cel puțin două limbi străine;

- 3) are educație superioară și experiență profesională corespunzătoare;
- 4) nu a atins vârsta de pensionare;
- 5) nu are cazier sau a fost reabilitat;
- 6) îndeplinește condițiile prevăzute de această lege pentru a avea acces la secrete de stat;
- 7) nu este și nu a fost niciodată membru al unei organizații ilegale.

(3) Șeful Biroului:

- 1) conduce operațiunile Biroului;
- 2) este responsabil pentru modul în care Biroul își îndeplinește îndatoririle;
- 3) convoacă și prezidează ședințele Consiliului de conducere;
- 4) administrează fondurile Biroului și răspunde de modul în care acestea sunt folosite;
- 5) aprobă angajările de personal în funcție de fondurile disponibile și decide asupra remunerării angajaților în conformitate cu prevederile legale;
- 6) decide asupra fișei postului, a drepturilor și obligațiilor funcționarilor superiori și ale angajaților din administrația centrală a Biroului, precum și ale șefilor de filiale;
- 7) analizează reclamațiile venite din partea unor persoane fizice sau juridice cu privire la acțiuni ale unor funcționari superiori sau angajați ai Biroului;
- 8) acordă angajaților prime sau îi penalizează, de la caz la caz;
- 9) încheie acorduri cu organizații similare din străinătate;
- 10) aprobă acte normative interne ce reglementează operațiunile Biroului;
- 11) ia măsurile administrative, tehnice sau organizatorice necesare pentru menținerea confidențialității informației, prevenirea accesului neautorizat la informație și garantează că informația nu este schimbată, divulgată sau distrusă;
- 12) decide asupra procedurilor de înregistrare, procesare, stocare și distrugere a informației primite de Birou;
- 13) fără autorizație specială, reprezintă Biroul și transmite instrucțiuni oficialilor, celorlalți angajați ai Biroului și șefilor de filială;
- 14) răspunde în fața Cabinetului Miniștrilor cu privire la activitatea Biroului, cel puțin o dată la șase luni;

15) întocmește și înaintează Cabinetului Miniștrilor cereri pentru finanțare de la Bugetul de Stat.

(4) În absența Șefului Biroului, îndatoririle acestuia vor fi preluate de către adjunctul său.

Articolul 5. Numirea și demiterea funcționarilor superiori ai Biroului

(1) Funcționarii superiori ai Biroului, care dețin funcții și responsabilități în cadrul acestuia, sunt următorii: Șeful Biroului, adjuncții acestuia, Șefii de Departament din administrația centrală și Șefii de Filială, anchetatorii și experții.

(2) Raporturile oficiale de lucru dintre funcționarii superiori ai Biroului vor fi reglementate printr-un act normativ.

(3) O persoană care nu corespunde condițiilor legale pentru a avea acces la informații secrete de stat, nu poate deveni funcționar superior al Biroului.

(4) Funcționarii superiori din administrația centrală și Șefii de Filială sunt numiți și pot fi demisi de către Șeful Biroului.

(5) Funcționarii superiori din filialele teritoriale sunt numiți și pot fi demisi de către Șeful Biroului la recomandarea Șefului de Filială.

(6) Funcționarii superiori ai Biroului pot fi demisi în următoarele cazuri:

- 1) la cerere;
- 2) au fost aleși sau numiți într-o altă funcție;
- 3) au intrat într-un partid sau organizație politică;
- 4) nu își pot îndeplini îndatoririle din cauza unor probleme de sănătate;
- 5) datorită punerii în aplicare a unei decizii judecătorești;
- 6) neglijență în serviciu sau acțiuni incompatibile cu statutul sau poziția deținută;
- 7) sunt nepotriviți pentru funcție.

(7) În vederea analizării cazurilor 3, 4, 6 și 7 menționate în clauza (6) a acestui articol, Șeful Biroului va alcătui o comisie care va fi prezidată de către Procurorul General sau un alt procuror de rang înalt.

(8) În cazul în care un funcționar superior al Biroului este arestat sau pus sub învinuire, Șeful Biroului îl va suspenda din funcție și îi va suspenda plata salariului începând cu data suspendării (în cazul Șefului Biroului, suspendarea se face de către Procurorul General).

- (9) În cazul în care un funcționar superior al Biroului suspendat este găsit vinovat, salariul de pe perioada suspendării nu îi mai este plătit, iar funcționarul superior este considerat demis de la data suspendării. În cazul în care funcționarul superior este achitat, el va primi salariul de pe perioada de suspendare, dacă achitarea nu are o altă cauză menționată de prezenta lege.

Articolul 6. Angajarea și demiterea personalului

- (1) Raporturile oficiale de lucru dintre angajații Biroului vor fi reglementate printr-un act normativ.
- (2) Orice angajat al Biroului trebuie să corespundă condițiilor legale pentru accesul la informații secrete de stat.
- (3) Personalul din administrația centrală este angajat și poate fi concediat de către Șeful Biroului.
- (4) Personalul din filialele teritoriale este angajat și poate fi concediat de către Șeful Biroului la recomandarea Șefului de Filială.

Capitolul III

Autoritatea Biroului

Articolul 7. Funcțiile Biroului în domeniul prevenirii actelor de corupție

- (1) În scopul prevenirii actelor de corupție, Biroul va îndeplini următoarele funcții:
 - 1) va elabora o strategie anti-corupție și va întocmi un program anti-corupție, care va fi aprobat de Cabinetul Miniștrilor;
 - 2) va coordona colaborarea dintre instituțiile cuprinse în programul național anti-corupție pentru a asigura implementarea programului;
 - 3) va monitoriza respectarea Legii pentru Prevenirea Conflictului de Interese în Activitățile Funcționarilor Superioari și a altor restricții impuse acestora prin acte normative;
 - 4) va elabora și coordona proiecte de asistență financiară din partea altor țări sau a unor organizații internaționale;
 - 5) va analiza plângeri și petiții și va efectua verificări la sugestia Președintelui Letoniei, a Saeim-ului, a Cabinetului Miniștrilor și a Procurorului General;
 - 6) va compila și analiza rezultatele acestor verificări, informațiile cuprinse în declarațiile funcționarilor superiori ai statului, orice

omisiuni din aceste declarații sau încălcări ale restricțiilor impuse de lege;

- 7) va analiza activitatea instituțiilor statului pentru prevenirea actelor de corupție și, în cazul constatării unui act de corupție, va face recomandări ministerului vizat și Serviciului Civil Național pentru corectarea discrepanțelor constatate;
- 8) va elabora o metodă de prevenire și combatere a corupției în instituțiile de stat centrale și municipale, precum și în sectorul privat;
- 9) va compila și analiza experiența altor state în prevenirea și combaterea corupției;
- 10) va analiza acte normative și proiecte de act normativ și va face recomandări pentru modificarea acestora, va face recomandări pentru elaborarea unor noi acte normative;
- 11) va realiza sondaje de opinie și va analiza rezultatele acestora;
- 12) va contribui la educarea publicului cu privire la probleme de etică și de respectare a legii;
- 13) va informa publicul cu privire la evoluțiile fenomenului și la cazurile de corupție constatate, precum și la pașii întreprinși în vederea prevenirii și combaterii corupției;
- 14) va elabora și implementa o strategie de relații cu publicul;
- 15) în conformitate cu competențele sale, va evalua rezultatele anchetelor întreprinse de alte instituții;
- 16) va analiza declarațiile funcționarilor superiori de stat prin prisma Legii pentru Prevenirea Conflictului de Interese în Activitățile Funcționarilor Superioari de Stat;

- (2) Oferă Consiliului pentru Combaterea Corupției și Criminalității informații și recomandări pe probleme de combatere a corupției, la cerere.

Articolul 8. Funcțiile Biroului în domeniul combaterii corupției

- (1) În scopul combaterii actelor de corupție, Biroul va îndeplini următoarele funcții:
 - 1) va însărcina funcționarii superiori de stat cu răspunderi administrative și va impune sancțiuni în cazurile de încălcare a

legii din punct de vedere administrativ în domeniul corupției, conform prevederilor legale;

- 2) va întreprinde anchete și acțiuni operative pentru depistarea actelor de corupție în cadrul Serviciului Civil Național, conform prevederilor legale.

- (2) Toți agenții implicați în investigații prevăzute de lege au obligația de a sprijini Biroul, la solicitarea acestuia, în exercitarea funcțiilor sale prin acțiuni operative.

Articolul 9. Funcțiile Biroului în monitorizarea respectării reglementărilor privind finanțarea partidelor, de către organizațiile politice (partide) și asociații acestora

- (1) Biroul va îndeplini următoarele funcții în monitorizarea respectării reglementărilor privind finanțarea partidelor, de către organizațiile politice (partide) și asociații acestora:

- 1) va monitoriza respectarea reglementărilor privind finanțarea partidelor de către acestea;
- 2) în cazurile prevăzute de lege, va stabili răspunderi administrative și va impune sancțiuni corespunzătoare;
- 3) va întreprinde anchete și acțiuni operative pentru depistarea actelor de corupție în cazurile legate de reglementările privind finanțarea partidelor, dacă acestea nu sunt de competența instituțiilor securității naționale;
- 4) va analiza plângeri și petiții și va efectua verificări la sugestia Președintelui Letoniei, a Saeim-ului, a Cabinetului Miniștrilor și a Procurorului General;
- 5) va compila și analiza informațiile conținute în declarațiile fiscale ale organizațiilor politice (partide) și ale asociațiilor acestora, pentru a identifica orice nerespectare a restricțiilor impuse de lege;
- 6) va analiza acte normative și proiecte de act normativ și va face recomandări pentru modificarea acestora, va face recomandări pentru elaborarea unor noi acte normative;
- 7) va realiza sondaje de opinie și va analiza rezultatele acestora;
- 8) va contribui la educarea publicului cu privire la finanțarea organizațiilor politice (partide) și a asociațiilor acestora;
- 9) va informa publicul cu privire la orice încălcare a reglementărilor în domeniu de către organizațiilor politice (partide) sau asociații

acestora, precum și asupra pașilor întreprinși pentru prevenirea altor asemenea încălcări.

Articolul 10. Autoritatea funcționarilor superiori ai Biroului

- (1) Funcționarii superiori ai Biroului au dreptul, în limita autorității cu care au fost investiți:
 - 1) să conducă investigații conform Codului letonian pentru proceduri penale;
 - 2) să conducă investigații operative conform legii, cu scopul de a descoperi și preveni delictele penale în domeniul corupției și al finanțării partidelor;
 - 3) să stabilească penalizări administrative în cazul descoperirii unor încălcări ale legii, să revadă cazuri de încălcare administrativă a legii și să impună pedepse administrative în cazul încălcării legii; revizuirea acestora, conform Codului pentru încălcări administrative ale legii, intră în jurisdicția Biroului;
 - 4) să solicite și să primească informații gratuite, documente și alte materiale de la administrația de stat și instituțiile municipale, companii, organizații, funcționari superiori și alte persoane, indiferent de regimul de confidențialitate;
 - 5) să solicite și să primească gratuit prin agențiile Procuraturii Generale, informații de la instituții financiare, necesare într-un caz penal;
 - 6) să dețină acces liber la toate informațiile din bazele de date înregistrate conform unor acte normative, indiferent de proprietatea asupra lor;
 - 7) să obțină, primească, înregistreze, proceseze, compileze și stocheze informații necesare pentru îndeplinirea funcțiilor Biroului. Manevrarea și utilizarea unor astfel de informații va fi reglementată de Șeful Biroului,
 - 8) în eventualitatea în care se remarcă în acțiunile unei persoane anumite indicii care evidențiază posibilitatea unor acțiuni ilegale, să emită o avertizare în sensul că încălcarea legii este inacceptabilă;
 - 9) în urma legitimării, să viziteze liber administrația de stat și instituțiile municipale precum și fabricile, depozitele, locațiile comerciale și altele, localizate pe teritoriul Letoniei, deținute sau închiriate de persoane juridice sau fizice;
 - 10) dacă este necesar pentru îndeplinirea funcțiilor de luptă împotriva corupției și monitorizarea finanțării organizațiilor politice (partidelor)

- și a asociațiilor acestora, să folosească gratuit utilitățile de comunicare și informații publice ale instituțiilor guvernamentale, corporațiilor de stat și organizațiilor guvernamentale iar în cazuri excepționale și facilitățile deținute de alte persoane. Costurile pentru folosirea utilităților pentru comunicare și informații publice deținute de alte persoane vor fi achitate dacă proprietarul solicită acest lucru;
- 11) în cazuri de urgență și cu acordul conducătorului auto, să folosească vehicule aparținând unor companii, instituții, organizații sau persoane private (cu excepția vehiculelor serviciilor diplomatice și consulare și ale organizațiilor internaționale precum și vehicule de serviciu specifice) pentru a ajunge în locația cazului respectiv sau pentru a transporta persoane spre utilități medicale dacă este necesară o intervenție de urgență precum și pentru a urmări persoane care au comis un delict penal și pentru a transporta deținuții către o stație de poliție;
 - 12) să dețină și să aibă asupra lor arme de serviciu sau personale și mijloace speciale de autoprotecție, să folosească arme și mijloace de protecție speciale în conformitate cu prevederile legii „Despre Poliție”;
 - 13) să citeze la Birou orice persoană care are legătură cu anchetarea unui caz sau material; în cazul în care persoana nu se prezintă în urma unei astfel de citații, să o poată aduce cu forța;
 - 14) să ceară ca o persoană să înceteze atât încălcarea legii precum și alte acțiuni care obstrucționează îndeplinirea îndatoririlor funcționarilor Biroului și să folosească forța împotriva unor astfel de persoane;
 - 15) să verifice documentele personale de identificare în timpul desfășurării acțiunii sau să monitorizeze finanțarea partidelor și a asociațiilor acestora;
 - 16) să facă publicitate pentru și să remunereze asistența în descoperirea delictelor penale și reținerea persoanelor care au comis un delict penal;
 - 17) cu medierea Procurorului General sau a unei persoane autorizate de acesta, transmite cazurile penale sau examinarea materialelor altor instituții de anchetă pentru continuarea procesului de investigare. Sau preia de la alte instituții de anchetă cazuri penale sau materiale de anchetă care cad în competența Biroului.

Articolul 11. Obligațiile funcționarilor superiori și ale angajaților Biroului

- (1) Este datoria funcționarilor superiori și a angajaților Biroului să își efectueze munca, arătând inițiativă personală și acționând în interes public pentru a asigura executarea adecvată a funcțiilor Biroului, așa cum este prevăzut în această lege.
- (2) În executarea funcțiilor menționate în art. 7, 8 și 9 din această lege, Biroul va coopera cu alte instituții guvernamentale și municipale, organizații publice și instituții străine.

Capitolul IV

Protecția legală, răspunderea și garanțiile sociale ale funcționarilor superiori și ale angajaților Biroului

Articolul 12. Protecția legală și garanțiile independenței (indemnității) funcționarilor superiori ai Biroului

- (1) Un funcționar superior al Biroului este un reprezentant al autorității guvernamentale și orice solicitări legale, întrebări și ordine pe care el le emite în exercitarea sarcinilor sale sunt obligatorii pentru toate persoanele. Jignirea sau insultarea, împotrivirea sau punerea în pericol a unui funcționar superior al Biroului și orice acțiune care interferează cu efectuarea sarcinilor acestuia vor fi pedepsite conform legii.
- (2) Un funcționar superior nu va răspunde pentru vătămări fizice sau materiale cauzate în exercitarea autorității Biroului unui învinuit care se opune arestării.
- (3) Un funcționar superior nu va răspunde penal pe teritoriul Letoniei fără acordul Procurorului General, nu va fi arestat (nici arest administrativ), percheziționat sau reținut cu forța; imobilele personale sau ale serviciului ca și vehiculele personale sau de la serviciu nu pot fi percheziționate sau cercetate. Asemenea proceduri penale nu se vor aplica funcționarilor superiori ai Biroului dacă sunt prinși comițând o faptă penală, în acest caz Procurorul General și șeful Biroului trebuind să fie anunțați în termen de 24 de ore.

Articolul 13. Restricții ale funcționarilor superiori ai Biroului

- (1) Limitele veniturilor, limitările dublei angajări și alte restricții și obligații similare sunt prevăzute în Legea pentru prevenirea conflictelor de interese în activitățile funcționarilor publici.
- (2) Împreună cu restricțiile enumerate la punctul 1 din acest articol, următoarele restricții se vor aplica funcționarilor superiori ai Biroului:
 - 1) nu vor lua parte la operațiuni ale organizațiilor (partidelor) politice și ale asociațiilor lor;
 - 2) nu vor organiza greve, demonstrații și nu vor lua parte la asemenea evenimente.

Articolul 14. Remunerarea funcționarilor superiori ai Biroului

Remunerarea funcționarilor superiori ai Biroului va fi determinată de Cabinetul Miniștrilor.

Articolul 15. Garanțiile sociale ale angajaților și funcționarilor superiori ai Biroului

- (1) Funcționarii superiori ai Biroului beneficiază de asigurare obligatorie de stat, așa cum stabilește Cabinetul Miniștrilor.
- (2) Orice pierdere și vătămare cauzată proprietății funcționarilor superiori, angajaților Biroului sau familiilor lor, ca rezultat al activităților profesionale ale funcționarilor superiori sau ale angajaților vor fi compensate în totalitate din bugetul național.
- (3) Procedura pentru depunerea cererilor pentru astfel de compensații la șeful Biroului și procedura pentru stabilirea plății compensației și plata acesteia vor fi determinate de Cabinetul Miniștrilor.

Articolul 16. Beneficii ce se plătesc în cazul rănirii unui angajat /funcționar superior al Biroului și în cazul morții unui funcționar superior /angajat al Biroului sau a unui membru al familiei sale

- (1) În cazul în care un funcționar superior /angajat al Biroului a fost rănit sau mutilat în timpul desfășurării activității sale sau a suferit alte vătămări care i-au diminuat capacitatea de muncă, va fi plătit o singură dată, după cum stabilește Cabinetul Miniștrilor, luându-se în considerație gradul în care și-a pierdut capacitatea de muncă, ce va fi stabilit de Comisia medicală națională pentru sănătate și capacitate de muncă.

- (2) În cazul morții unui funcționar superior sau a unui membru al personalului Biroului, familia va primi o singură dată un ajutor, al cărui cuantum va fi egal cu salariul lunar al decedatului. În cazul în care funcționarul superior al Biroului sau membrul personalului Biroului a fost ucis în timpul exercitării sarcinilor sale de serviciu, el va fi înmormântat pe cheltuiala statului, iar familia sa va primi, pe lângă compensația pentru moarte prevăzută în actele normative, un ajutor al cărui cuantum este egal cu suma unui salariu mediu pe zece ani.
- (3) Un funcționar superior /angajat va primi un ajutor al cărui cuantum este egal cu salariul său lunar în cazul morții unui membru al familiei sau al unei persoane întreținute de acesta.

Articolul 17. Ajutor pentru nașterea unui copil

În cazul nașterii unui copil, unui funcționar superior /angajat al Biroului i se va plăti un ajutor al cărui cuantum este egal cu salariul pe șase luni. În cazul în care ambii părinți ai copilului sunt funcționari /angajați ai Biroului, doar unul dintre ei are dreptul la acest ajutor.

Articolul 18. Terminarea beneficiilor contractuale

Unui funcționar superior /angajat al Biroului i se va plăti un ajutor al cărui cuantum este egal cu salariul său lunar în cazul în care contractul său de muncă se încheie din cauza închiderii Biroului, restructurării sau reducerii de personal.

Articolul 19. Plăți suplimentare pentru efectuarea de sarcini în afara celor din fișa postului

Unui funcționar superior /angajat i se va plăti o remunerație suplimentară pentru efectuarea de sarcini ce revin unui funcționar superior /angajat care lipsește sau sarcini ce revin unui post vacant, în afara propriilor sarcini de serviciu, după cum stabilește Cabinetul Miniștrilor.

Articolul 20. Plata sporurilor de risc și a sporurilor de stabilitate

Un funcționar superior /angajat al Biroului va primi un spor de risc în cazul în care îndeplinește sarcini în condiții deosebite și un spor de stabilitate, după cum stabilește Cabinetul Miniștrilor.

Articolul 21. Costurile învățământului și perfecționării

- (1) Șeful Biroului va asigura condiții funcționarilor superiori și angajaților Biroului pentru a participa la forme de învățământ și perfecționare ce nu depășesc 45 de zile / 3 ani, pe cheltuiala Biroului, timp în care vor primi salariul obișnuit, aceste forme de învățământ și perfecționare având loc pe teritoriul Letoniei.
- (2) Procedura pentru participarea la forme de învățământ și perfecționare din afara Letoniei și plata cheltuielilor aferente vor fi determinate de Cabinetul Miniștrilor.
- (3) În cazul în care un funcționar superior / angajat al Biroului a absolvit o formă de învățământ pentru a-și îmbunătăți cunoștințele din domeniul său de muncă, în timp ce a continuat să-și îndeplinească sarcinile de serviciu, Biroul îi va plăti jumătate din taxa anuală de școlarizare.
- (4) Un funcționar superior /angajat al Biroului care demisionează sau care este concediat de Birou și care a lucrat la Birou mai puțin de 5 ani după ce i-au fost plătite studiile, va înapoia suma plătită de Birou, după cum stabilește Cabinetul Miniștrilor.

Articolul 22. Concediul anual

- (1) Funcționarii superiori și membrii personalului Biroului au dreptul la un concediu anual, în concordanță cu graficul de concedii al Biroului.
- (2) Durata acestui concediu anual va fi de 5 săptămâni calendaristice pentru funcționarii superiori și de 4 săptămâni calendaristice pentru angajați. Un funcționar superior sau un angajat va avea dreptul la concediul întreg pentru primul an de muncă după ce a muncit continuu la Birou cel puțin 6 luni.
- (3) După ce pleacă în concediu, un funcționar superior sau un angajat va primi un ajutor pentru vacanță al cărui quantum va fi egal cu salariul pe o lună.
- (4) Funcționarii superiori și membrii personalului vor primi concediu suplimentar în cazurile și pe durata stabilită de Cabinetul Miniștrilor.

Articolul 23. Zile libere pentru scopuri educaționale

- (1) Funcționarilor superiori și angajaților care au absolvit o formă de învățământ cu scopul îmbogățirii cunoștințelor din domeniul lor de muncă, în timp ce au continuat să își îndeplinească sarcinile de serviciu,

li se vor acorda până la 20 de zile libere plătite pentru examene sau disertații.

- (2) Dacă este necesar și condițiile de muncă permit, funcționarilor superiori și angajaților li se vor acorda încă până la 10 zile pentru pregătirea examenelor finale.

Articolul 24. Zile libere neplătite

Dacă este necesar și condițiile de muncă permit, unui funcționar superior /angajat al Biroului i se pot acorda zile libere fără plată.

Articolul 25. Răspunderea funcționarilor superiori /angajaților Biroului pentru nerespectarea confidențialității

- (1) Funcționarii superiori și angajații Biroului nu pot dezvălui, în public sau în altă parte, informații confidențiale pe care le-au obținut în timpul exercitării sarcinilor de serviciu, cu excepția cazurilor prevăzute în actele normative. Această interdicție continuă și după încheierea contractului cu Biroul.
- (2) În cazul dezvăluirii de informații, funcționarii superiori și angajații Biroului vor fi responsabili pentru pierderile și vătămările cauzate unor terțe persoane ca rezultat al unor astfel de dezvăluiri, după cum este prevăzut în actele normative.

ESTONIA

Cadrul instituțional de luptă împotriva corupției

Structurile implicate în prevenirea, depistarea și combaterea actelor de corupție la nivel național și la nivel descentralizat, sunt poliția, procuratura și curțile de justiție.

Regulile și principiile privind investigarea și urmărirea sunt stipulate în Codul de Procedură Penală și în Legea Procuraturii Publice.

Investigarea faptelor de corupție se împarte între Corpul Poliției și Corpul de Securitate al Poliției (care se ocupă de funcționarii superiori ai Statului) sub controlul și supervizarea Procuraturii. Potrivit Legii privind Supravegherea, Poliția, Garda de Coastă, Forțele de apărare, vama și fiscul pot avea atribuții „speciale de supraveghere a activităților”, precum și de colectare a unor informații probe. Numai Poliția și Poliția de Securitate pot desfășura „activități speciale de supraveghere”, inclusiv de pătrundere în locuințe, baze de date și vehicule, interceptare a convorbirilor, organizare de flagrante cu autorizația Curții și sub supravegherea Procurorului General.

Sistemul penal din Estonia este bazat pe principiul de urmărire pe bază de mandat, astfel încât la constatarea unui act de corupție, un anchetator sau procuror va deschide procedurile de urmărire penală și va lua măsurile prevăzute de lege pentru stabilirea faptelor și identificarea infractorului. Trei procurori specializați lucrează la un astfel de caz în Biroul Procuraturii din Tallin. Conform legii, procurorii își exercită autoritatea în anchetele penale independent și se supune doar legii.

Parlamentul a constituit o Comisie Specială pentru Activități Anticorupție, care îndeplinește sarcinile stabilite prin Legea Anticorupție și ajută la implementarea măsurilor de prevenire a corupției. Comisia verifică dacă informațiile prezentate în declarațiile de interese și de avere ale funcționarilor superiori sunt corecte.

Comisia informează atât Parlamentul cât și publicul în general asupra implementării Legii Anticorupție. Comisia este cea care verifică toate suspiciunile de corupție.

LITUANIA

Cadrul instituțional de luptă împotriva corupției

Codul de Procedură Penală prevede faptul că procedurile penale sunt demarate de către un anchetator, procuror sau judecător pe bază unei declarații verbale sau scrise din partea unri persoane fizice, a unor rapoarte venite din partea unor instituții, a unor oficiali sau a unor persoane juridice, atunci când infractorul recunoaște comiterea ilegalității, și în cazurile când procurorul, anchetatorul sau judecătorul au descoperit infracțiunea în mod direct.

Instituțiile implicate în prevenirea, constatarea sau combaterea actelor de corupție la nivel național sau local sunt Serviciul de Investigații Speciale, Procuratura, Poliția și Tribunalele.

Serviciul de Investigații Speciale

În data de 18 februarie 1997, o unitate specializată, numită „Serviciul de Investigații Speciale” (SIS), a fost creată ca parte integrantă a Ministerului Afacerilor Interne, prin Rezoluția nr.135.

S.I.S. s-a constituit ca principala agenție responsabilă de lupta împotriva corupției și a infracțiunilor în cadrul serviciilor publice. În data de 20 mai 2000, pentru îmbunătățirea eforturilor de luptă anticorupție, Parlamentul Lituanian, Seimas, a adoptat o lege de transformare a S.I.S. dintr-o instituție subordonată Guvernului, într-o instituție subordonată Președinției și Seimas.

Legea referitoare la S.I.S., intrată în vigoare la 1 iunie 2000, asigură independența agenției și a activităților de investigație ale acesteia.

Responsabilitățile principale ale S.I.S. sunt :

- Să cerceteze activitățile operaționale pentru detectarea și prevenirea infracțiunilor de corupție;
- Să conducă investigația preliminară și de acuzare;

- Să colecteze, stocheze, să analizeze și să însușească informațiile despre corupție și fenomene sociale și economice;
- Să pregătească și să implementeze măsuri de combatere a corupției;
- Să raporteze Președintelui Republicii și Seimas rezultatele activității Serviciului și să propună măsuri de eficientizare a activităților.

În exercitarea atribuțiilor lor, ofițerii S.I.S. au dreptul să desfășoare toate activitățile operaționale prevăzute de Codul de Procedură Penală și Legea Activităților Operaționale. În unele cazuri, activitățile trebuie autorizate de către un procuror sau judecător.

Procuroratura Generală a înființat un **Departament pentru Crima Organizată și Investigarea Corupției**, care are filiale în cele mai importante 5 orașe din Lituania.

Departamentul menționat și filialele sale au puteri sporite privind :

- conducerea de investigații împotriva crimei organizate și a infracțiunilor legate de corupție
- supervizarea activităților de interogare și de pregătire a probelor
- investigări de caz, înaintea prezentării în fața instanței de judecată
- susținerea acuzațiilor în fața tribunalelor din Lituania
- investigarea faptelor legate de asemenea cazuri
- coordonarea acțiunilor de interogare și prezentare a probelor în cazul infracțiunilor de corupție și crimă organizată

Departamentul pentru Crima Organizată și Investigarea Corupției este condus de Procurorul Șef al Departamentului și se subordonează Procurorului General și Procurorului General Adjunct, care supervizează activitățile departamentului. Filialele regionale ale Departamentului se află în subordinea oficialilor menționați mai sus, precum și sub cea a Procurorului Șef pe județ.

Trebuie spus că Birourile Procuraturii sunt instituții independente, care răspund în fața Seimas.

Departamentul pentru Crima Organizată și Investigarea Corupției funcționează în cadrul Procuraturii Generale, iar filiale regionale în cadrul Birourilor regionale ale Procuraturii.

Aceste filiale controlează investigațiile preliminare desfășurate de ofițerii S.I.S., conduc investigația în cazurile mai importante și ulterior reprezintă statul în fața tribunalului, controlează executarea sentințelor și ia măsuri de prevenire.

Procurorii acestor direcții de investigare a crimei organizate și prevenire a corupției dețin, conform Codului de Procedură Penală, toate puterile unui procuror în timpul desfășurării investigațiilor în cazurile de corupție.